

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการศึกษา
3. อภิปรายผลการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่ มีเจตคติในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 97.38 เมื่อพิจารณาเจตคติในรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน และด้านธรรมชาติของคณิตศาสตร์ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ พบว่า ผู้ปกครองความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณ มีเหตุมีผล การเรียนคณิตศาสตร์เป็นการฝึกแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ซับซ้อน ตัวเลขมาก ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนแต่ในหนังสือเพียงอย่างเดียว และต้องเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ทุกวันเป็นการเรียนที่น่าเบื่อ จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านบททวนหรือทำการบ้าน และจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ มีตัวเลขที่ซับซ้อน รุนแรง ยิ่งเรียนสูงมากยิ่งยากที่จะเข้าใจสมการทางคณิตศาสตร์ แต่การใช้ในชีวิตจริงนั้น วิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงนั้นไม่ได้นำมาใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ ใช้แค่พื้นฐาน การบวก การลบ การคูณ และการหาร เท่านั้นก็เพียงพอ แต่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ กลับนำวิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงมาใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเรียนต่อ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับคนที่มีความสามารถแต่ไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้พลาดโอกาสไป เพียงแค่ทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้ ครูให้ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ จดงานลงในสมุด ยิ่งเรียนยิ่งไม่เข้าใจ และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ยิ่งคิดยิ่งสนุก เป็นวิชาที่สำคัญในการเรียนต่อระดับสูง เรียนจากการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนและปรึกษากันภายในกลุ่ม ทำให้สนุกกับการเรียน เรียนเข้าใจมากกว่าการเรียนแค่ในหนังสือ หมั่นทบทวน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนพิเศษทำให้ได้เทคนิคใหม่ในการเรียนคณิตศาสตร์

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์พบว่า เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่มีเจตคติในทางบวก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนต่อระดับสูง รวมทั้งเป็นวิชาที่มีโครงสร้าง มีระบบ และแบบแผนที่ชัดเจน การสอนเนื้อหาคณิตศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา จากกรณีศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีเจตคติในทางบวกมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์สอนให้เราคิดอย่างมีเหตุผล คิดแบบมีหลักการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หลายด้าน รวมทั้งการใช้สื่อในการสอน ใช้สื่อที่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย นักเรียนรู้สึกไม่เครียดกับวิชาเรียน และใช้สื่อที่เด็กสนุกสนานกับวิชาที่เรียนเข้าใจง่าย ๆ การเรียนรู้อย่างเข้าใจจริงในวิชาคณิตศาสตร์จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้ดี เพราะจะเข้าใจวิธีการวางแผนและแก้ปัญหาได้เป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนต้องหมั่นทบทวน ทำแบบฝึกหัด และการฝึกฝนจะทำให้นักเรียนเข้าใจในวิชา

คณิตศาสตร์มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ สิริพร ทิพย์คง (2545 : 1) ที่ว่า คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยความคิด การใช้กระบวนการคิดต้องอาศัยเหตุผลและการเรียนคณิตศาสตร์เป็นการฝึกแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่สร้างความมีระเบียบแบบแผน มีลำดับขั้นตอนในการคิด และต้องอาศัยการคิดอย่างมีเหตุผล สิ่งที่เรียนก่อนจะเป็นพื้นฐานในการเรียนเรื่องต่อไปหรือการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับสูงต่อไป เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ผู้ปกครองมีเจตคติในทางบวกด้านการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา สามารถให้เหตุผล สื่อสาร เชื่อมโยง และคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนเกิดความอยากรู้อยากเห็นและนำไปคิดต่อยอดได้ รองลงมา คือ ผู้ปกครองมีเจตคติในทางบวกด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้เชิงมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ ความรู้เชิงกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และเกิดความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ และผู้ปกครองมีเจตคติในทางบวกด้านธรรมชาติของคณิตศาสตร์น้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ซึ่งมีความซับซ้อน ทำให้เข้าใจได้ยาก เนื่องจากธรรมชาติของคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการคิด มีโครงสร้างมีระบบแบบแผนที่ชัดเจน เนื้อหาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง และต้องใช้กระบวนการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับ ยุพิน พิพิธกุล (2545 : 1-2) กล่าวว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับความคิด เราใช้คณิตศาสตร์พิสูจน์อย่างมี เหตุผลว่าสิ่งที่เราคิดนั้นเป็นจริงหรือไม่ด้วยวิธีคิด เราก็จะสามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้แก้ไขปัญหาทางวิทยาศาสตร์ได้ คณิตศาสตร์ช่วยให้คนเป็นผู้ที่มีเหตุผล เป็นคนใฝ่รู้ตลอดจนพยายามคิดสิ่งที่แปลกและใหม่ คณิตศาสตร์จึงเป็นรากฐานแห่งความเจริญของเทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีโครงสร้าง มีเหตุมีผล คณิตศาสตร์จะเริ่มต้นด้วยเรื่องง่าย ๆ ก่อน เช่น เริ่มต้นด้วย อนิยาม ได้แก่ จุด เส้นตรง ระนาบ เรื่องง่าย ๆ นี้จะเป็น พื้นฐานนำไปสู่เรื่องอื่น ๆ ต่อไป เช่น บทนิยาม สัจพจน์ ทฤษฎีบท การพิสูจน์ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่มีเจตคติในทางบวก ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนมีความคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนต่อระดับสูง ถ้าเรียนวิชานี้ได้ดีแล้วจะทำให้เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีและมีความสุขในการเรียน รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่เรียนในแต่ละเนื้อหาไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากกรณีศึกษาพบว่านักเรียนที่มีเจตคติในทางบวกมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน การแก้โจทย์ปัญหาแต่ละข้อ ต้องเริ่มทำความเข้าใจ โจทย์ แสดงวิธีทำ ตามขั้นตอนถึงจะหาคำตอบข้อนั้นได้ ทำให้ชอบ และสนุกที่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ทำกิจกรรม

กับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน และจะทำแบบฝึกหัดล่วงหน้า เพื่อทบทวนและถ้าเกิดข้อสงสัยจะนำคำถามไปสอบถามผู้ปกครองและคุณครู และนักเรียนที่มีเจตคติในทางลบมีความคิดเห็นว่าการคิดศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก ตัวเลขเยอะ ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนเรื่องอะไรก็มีแต่เรื่องยาก ๆ ทุกเรื่อง จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านทบทวน หรือทำการบ้านเลย สาเหตุอาจเป็นเพราะไม่เข้าใจตั้งแต่แรก ทำให้ไม่สนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สอดคล้องงานวิจัยของ สุจิตรา ระเบียบหมุด (2555 : 137) ที่พบว่า นักเรียนมีเจตคติในทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่น่าสนใจ นักเรียนอยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทุกวัน นักเรียนสนุกกับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทำให้คนฉลาดขึ้น นักเรียนอยากให้ถึงเวลาเรียนคณิตศาสตร์เร็ว ๆ นักเรียนชอบตอบคำถามในวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนชอบทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และนักเรียนมีเจตคติในทางลบคือเวลาเรียนวิชาคณิตศาสตร์รู้สึกง่วงนอน นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยความอึดอัด การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียด โรงเรียนจะน่าอยู่มากถ้าไม่ต้องเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนรู้สึกกลัวที่จะต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่น่าเบื่อมาก การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่มีประโยชน์สำหรับนักเรียนเลย เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนคณิตศาสตร์ รู้สึกว่าคณิตศาสตร์ไม่ยาก และมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา สามารถให้เหตุผล สื่อสาร เชื่อมโยง และคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนเกิดความอยากรู้อยากเห็นและนำไปคิดต่อยอดได้ รองลงมาคือนักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ การให้เหตุผลและการพิสูจน์ การสื่อสาร การเชื่อมโยงและมโนภาพของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ และนักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านธรรมชาติของคณิตศาสตร์น้อยที่สุดที่เป็นเช่นนี้เพราะ คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีโครงสร้าง มีระบบ และแบบแผนที่ชัดเจน รวมทั้งเป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ การให้เหตุผล และการนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ อัมพร ม้าคนอง (2553 : 1) กล่าวว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีโครงสร้าง มีระบบ และแบบแผนที่ชัดเจน เกี่ยวข้องโดยตรงกับการคิดและการใช้สติปัญญาของมนุษย์รวมทั้งคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ การให้เหตุผล และการแก้ปัญหา อีกทั้งคณิตศาสตร์ช่วยให้คำตอบที่ถูกต้องสำหรับการแก้ปัญหาใดๆและเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมจะเห็นว่า

ทั้งเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีเจตคติในทางบวก ที่เป็นเช่นนี้เพราะเจตคติของนักเรียนถูกสะสมมาแต่กำเนิด โดยเริ่มรับรู้และเรียนรู้เจตคติทางสังคมมาจากสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ และบุคคลอื่น ๆ นอกจากนี้นักเรียนระดับประถมศึกษาจะมีความใกล้ชิดและเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากผู้ปกครองมากที่สุด ส่งผลให้เจตคติของนักเรียนระดับศึกษาล้ายกับเจตคติของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shaljan, A. et al (2015 : 3) พบว่า ผู้ปกครองที่ชอบและให้ความสำคัญต่อวิชาคณิตศาสตร์จะส่งผลต่อลูกของตนเองด้วย ทำให้มีระดับของแรงจูงใจในการเรียนรู้อารมณ์รับรู้ความสามารถของตนเอง มีแนวคิดในการทำงานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าปกติและมีพฤติกรรมต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในทางที่ดีและสอดคล้องกับ ลักษณะ สกอลิซเรสซีมา (2542 : 71-77) ที่ว่า บิดามารดามีเจตคติในทางบวกต่อบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ก่อนแล้วจะส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่เลียนแบบหรือเอาเป็นแบบอย่างตามบิดามารดาด้วย ดังนั้นจะเห็นว่าเจตคติของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อเจตคติของนักเรียนเป็นอย่างมาก และ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวกแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบ พบว่า ผู้ปกครองความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณ มีเหตุผล ผล การเรียนคณิตศาสตร์เป็นการฝึกแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจยาก ซ้ำซ้อน ตัวเลขเยอะ ทำให้ไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งครูสอนแต่ในหนังสือเพียงอย่างเดียว และต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทุกวันเป็นการเรียนที่น่าเบื่อ จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อ่านบททวนหรือทำการบ้าน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงจึงให้ความสำคัญต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นอย่างมาก ผู้ปกครองจึงส่งเสริมให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม แต่การส่งเสริมมากเกินไปเลยส่งผลให้นักเรียนต่อต้าน ทำให้นักเรียนมีเจตคติในทางลบต่อการเรียนคณิตศาสตร์ และ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางลบแต่นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในทางบวก พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ มีตัวเลขที่ซับซ้อน วุ่นวาย ยิ่งเรียนสูงมากยิ่งยากที่จะเข้าใจสมการทางคณิตศาสตร์ แต่การใช้ในชีวิตจริงนั้น วิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงนั้นไม่ได้นำมาใช้จริงในชีวิตประจำวัน ใช้แค่พื้นฐาน การบวก การลบ การคูณ และการหาร เท่านั้นก็เพียงพอ แต่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ กลับนำวิชาคณิตศาสตร์ขั้นสูงมาใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเรียนต่อ

จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับคนที่มีความสามารถแต่ไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้พลาดโอกาสไป เพียงแค่ทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้ ครูให้ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ จดงานลงในสมุด ยิ่งเรียนยิ่งไม่เข้าใจ แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ยิ่งคิดยิ่งสนุก เป็นวิชาที่สำคัญในการเรียนต่อระดับสูง เรียนการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนและปรึกษากันภายในกลุ่ม ทำให้สนุกกับการเรียน เรียนเข้าใจมากกว่าการเรียนแค่ในหนังสือ หมั่นทบทวน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ และการเรียนพิเศษทำให้ได้เทคนิคใหม่ในการเรียนคณิตศาสตร์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า เมื่อเรียนคณิตศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น ยิ่งรู้สึกว่ายาก คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก ซ้ำซ้อน แต่ในชีวิตประจำวัน คณิตศาสตร์ถูกนำมาใช้แค่เพียง การชั่ง การชั่ง การชั่ง และการหารเท่านั้น อีกทั้งในการวัดความสามารถของนักเรียน คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ถูกนำมาวัดความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก แต่ในความเป็นจริง นักเรียนแต่ละคนอาจมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งไม่ควรวัดแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ทำให้ผู้ปกครองมีเจตคติในทางลบต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ แต่ผู้ปกครองยังส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในทุก ๆ ด้าน จึงส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษามาใช้

1.1 ผู้ปกครองควรตระหนักถึงความสำคัญของเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของตนเองเพื่อเป็นแบบอย่างในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

1.2 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงาน หรือผู้ที่สนใจ สามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษารั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยที่ทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนระดับประถมศึกษา มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2.2 ควรมีการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2.3 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อ การเรียนรู้คณิตศาสตร์